

Sygn. akt II KK 132/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

sprawy **B. A. Z.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 26 maja 2020r.

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 listopada 2017 r., sygn.

akt V K (...),

uchyla wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt V K (...) w zaskarżonej części, tj. w jego pkt II i III, obciążając kosztami postępowania kasacyjnego Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt V K (...), uznał B. A. Z. za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2017 r. do 15 lipca 2017 r. w W. przy ul. B., w mieszkaniu nr (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad matką B. Z. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu

wszczynał awantury, podczas których wyzywał pokrzywdzoną, ubliżał jej słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, bił ją otwartymi rękoma po głowie i całym ciele, popychał, szarpał, przyduszał, tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i skazał go za nie na karę roku ograniczenia wolności. Na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. nałożył obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Nadto, na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał go do powstrzymywania się od nadużycia alkoholu, zaś na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 7b k.k. w zw. z art. 72 § 1b k.k. zobowiązał do opuszczenia zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. Z. lokalu mieszkalnego nr [...] mieszczącego się w W. przy ul. B. nr (...) i określił, iż kontakt oskarżonego z pokrzywdzoną B. Z. dopuszczalny jest w obecności co najmniej jednej osoby pełnoletniej.

Kasację od tego wyroku nakazowego wywiódł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, zaskarżając to orzeczenie na korzyść skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 502 § 2 k.p.k., polegające na zobowiązaniu oskarżonego na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 7b k.k. i art. 72 § 1b k.k. do powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz opuszczenia zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. Z. lokalu mieszkalnego nr [...] mieszczącego, a więc środków probacyjnych, mimo, że jak wynika z treści art. 502 § 2 k.p.k., sąd wymierzając wyrokiem nakazowym karę ograniczenia wolności może orzec obok niej jedynie środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny. Nadto zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 7bk.k. w zw. z art. 72 § 1b k.k., polegające na zobowiązaniu skazanego do opuszczenia zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. Z. lokalu mieszkalnego nr (...) mieszczącego się w W. przy ul. B. nr (...) i określeniu, iż kontakt oskarżonego z pokrzywdzoną dopuszczalny jest w obecności co najmniej jednej pełnoletniej osoby mimo, że jak wynika z treści art. 34 § 3 k.k., sąd wymierzając karę ograniczenia wolności może orzec jedynie obowiązki, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 2 – 7a k.k.

W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna i to w stopniu oczywistym.

Słusznie wskazano w niej, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem prawa procesowego i materialnego wskazanym w jej zarzutach. Rację ma bowiem skarżący, że w art. 502 § 2 k.p.k. ustawodawca nie przewidział możliwości orzekania w postępowaniu nakazowym środków probacyjnych na podstawie art. 72 § 1 k.k., jak to uczynił Sąd *meriti* w punkcie II zaskarżonego wyroku. Ponadto – jak słusznie zauważył skarżący, wymierzając karę ograniczenia wolności - stosownie do treści art. 34 § 3 k.k. - sąd może orzec jedynie świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 lub obowiązki, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 2-7a. Orzekając zatem - w pkt III wyroku – inne obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 7b k.k. i art. 72 § 1b k.k. Sąd Rejonowy w W. wykroczył poza katalog możliwych do orzeczenia, w postępowaniu nakazowym, obowiązków.

Trafnie też w kasacji wskazano, że nie ma przeszkód procesowych dla ograniczenia się Sądu Najwyższego wyłącznie do uchylenia wadliwych rozstrzygnięć, bez wydawania orzeczenia następczego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł zatem jak w wyroku, o wydatkach za postępowanie kasacyjne rozstrzygając zgodnie z art. 638 k.p.k.